

[Henry Christensen.]

løbige bedømmelse, at finansministeren har anlagt et liberalt, et yderst liberalt synspunkt på disse overgangsproblemer. De må naturligvis være vanskelige. Om finansministeren måske har anlagt et for liberalt synspunkt, ved jeg ikke, men jeg tror, det måske er meget fornuftigt at sige, at vi må tage det stort, vi skal igennem det, og der er knyttet en række problemer til det. Jeg har i hvert fald ingen principielle bemærkninger at gøre om det — der kan godt være nogle praktiske bemærkninger, men dem må vi se nærmere på i udvalget. Jeg vil bare nævne, at der bliver selvfølgelig den besynderlige modvirkning, at hvis man har haft en høj indkomst i 1968 og haft en lav indkomst i 1966 og så igen får en lav indkomst i 1969, bliver resultatet, at man kommer til at betale ekstra skat, fordi man har en lav indkomst i 1969; det er selvfølgelig også, fordi man har haft den høje indtægt i 1968, men havde man ikke en lav indkomst i 1969, kom man ikke til at betale en ekstra skat. Man kan nok ikke undgå, at der dukker nogle af den slags problemer op. Jeg nævner det mere som noget kuriøst end som en afgørende indvending imod reglerne.

Jeg vil videre angående reglerne i forbindelse med boopgørelser og bobehandling sige, at så vidt jeg foreløbig kan se, kan der ved overdragelse af ejendom, hvortil der er knyttet virksomhed, når det drejer sig om familieoverdragelser, nok komme til at foreligge nogle urimelige tilfælde, hvor den faktiske virkning nok bliver en væsentlig forhøjelse af arveafgiften, eller hvordan man nu vil udtrykke det. Det vil vi gerne se nærmere på i udvalget. Jeg går ud fra, det heller ikke kan være finansministerens ønske, hvis der er sådanne virkninger, at de så skal fastholdes; men dette egner sig bedre til udvalgsbehandling.

Når hr. Peter Nielsen siger, at nu er det sidste gang, vi skal have selvangivelse, er det også en dristig bemærkning. Jeg kan godt huske socialdemokratiets valgnummer med: alle selvangivelser i — hvad var det? — i skraldespanden! Jeg tror, finansministeren redeligt vil stå op og forklare, at det kan godt ske, at vi ikke skal kalde dem selvangivelser, men angivelser, men det bliver stort set det samme; det bliver

vi også nødt til at have i fremtiden, og så bliver der ikke ret meget til skraldespanden i den forbindelse. Men det lyder jo smukt, naturligvis.

Men jeg vil dernæst gerne kort sige, at i venstre er vi foreløbig skuffede over, at vi ikke på en række andre områder er nået længere i afklaringen af skattesystemet i forbindelse med kildeskat. Jeg skal ikke rejse en stor diskussion om disse ting, men vil gerne have nævnt dem.

For det første er det stadig uafklaret, og vi mangler et forslag om, hvordan sambeskatningens ophævelse skal foregå. Venstre fremlagde under skatteforhandlingerne sidste år et konsekvent og klart forslag, der virkelig ophævede sambeskatningen. Vi savner endnu regeringens principoplæg på dette område. Det var det ene.

For det andet har vi efter venstres opfattelse i kildeskatteloven gjort noget forkert ved dette generelle personfradrag, der betyder, at man giver alle de pågældende lønmodtagere et fradrag, uanset om de opfylder betingelserne for dette personfradrag eller ej. Jeg er godt klar over, at formålet er at erstatte de individuelle fradrag med det store personfradrag. Det er stadig vor opfattelse, at virkningen heraf er, at man også i denne lovgivning fjerner et betydningsfuldt incitament for borgerne til vigtige og samfundsnyttige indsatser. Det går ud over forskellige af de andre opsparingsformer, vi har — ved siden af kapitalbindingsreglerne, som man har likvideret. Det giver endvidere en skæv virkning, for når man giver alle det samme fradrag, ja, så får de, der har de høje indkomster, den største fordel deraf, og det betyder, at man ikke i tilstrækkelig rimelig grad giver dem, der har byrden ved de opgaver, der skal dækkes af det pågældende fradrag, den behandling, de burde have. Der bliver en skævhed; det er en af de ting, vi har fremført tidligere. Vi håber på, at man stadig vil forhandle dette, også i forbindelse med ikrafttrædelsesloven.

Det tredje, jeg vil nævne, er, at vi med hensyn til kildeskattelovens administration i forhold til virksomhederne jo stillede nogle spørgsmål i sommer. Der blev ikke videre udvalgsbehandling af dem, men jeg går ud fra, at de kan komme til at indgå i udvalgsbehandlingen nu. Det drejer sig især om